Ђурино перо

Лист ученика Основне школе "Ђура Јакшић" Параћин
Година VIII Број 8 Новембар 2019.

„Цео свет је наш"

РЕЧ ДИРЕКТОРА

ОТВОРИЛИ СМО ПРОДУЖЕНИ БОРАВАК

ШКОЛСКУ 2018/2019 ГОДИНУ ПАМТИЋЕМО ПО ИЗУТНИМ УСПЕСИМА НАШЕ ШКОЛЕ. БИЛИ СМО ДОМАЋИНИ РЕПУБЛИЧКОГ ТАКМИИЧЕЊА У ТИО И ТИТ, ОСТВАРИЛИ СМО ИЗУЗЕТНЕ РЕЗУЛТАТЕ НА ЗАВРШНОМ ИСПИТУ, ВЕЛИКИ УСПЕХ ЈЕ И ОТВАРАЊЕ ПРОДУЖЕНОГ БОРАВКА

Поносна сам што сам на челу школе која својим тимским радом, из године у годину, негује квалитет у свим сегментима образовно- васпитног рада. Спремни смо за нове изазове, јер сматрамо да увек може више и боље. Сваки нови дан даје неисцрпну покретачку енергију и креативност раду.

Резултати свих видова наставе су огромни успеси наших ученика на школским, општинским, државним и међународним такмичењима у знању, стваралаштву и спорту. Такође, велики успех постигли су ученици осмог разреда на завршном испиту који су нас винули у сам врх Републике Србије.

По званичним подацима Завода за вредновање квалитета образовања и васпитања по пресечном броју поена по ученику заузели смо девето место. Број поена по предметима је изнад републичког просека, а ипак у сагласју са оценама ученика (73,38 проценат успешности, по ученику 29,35 поена). Била нам је велика част да будемо домаћини 60. Републичког такмичења из Техничког и информатичког образовања и Технике и технологије , 17. И 18.маја 2019.године. Такмичење је организовано у сарадњи са Машинско- електротехничком школом, мноштвом спонзора, Школском управом и локалном самоуправом. Добили смо изузетне похвале од стране учесника које су изнете и у Министарству од стране просветног саветника Школске управе Јагодине, Милорада Савић.

Свакако, велике заслуге за све наведене успехе имају наставници школе који се интезивно стручено усавршавају креирајући савремену школу, школу по мери детета. Усавршавање тече у складу са пројектом „ Школа за 21.век“ и

имплементацију дигиталних садржаја у наставну праксу.

Од Министарства просвете,науке и технолошког развоја добијамо неопходну техничку подршку у виду лап топова и пројектора. Школа је у току лета покривена интернетом, пошто смо једна од петсто школа изабрани за први круг дигитализације. Наставници нису

само стручњаци за једну област коју ученици треба да упознају и науче већ људи који у деци треба да побуде љубав за знањем, за стицањем знања и вештина кое употпуњују човека и чине га спремним за свет.

Вишегодишња иницијатива родитеља за отварање групе продуженог боравка , коначно је реализована. Школа је након девет година аплицирања на дан 19.9.2019. године добила решење Министарстав просвете, науке и технолишког развоја да се одобрава отварање једне хетерогене групе продуженог боравка за ученике првог и другог разреда. Овај датум ће бити уписан у Летопис школе слатним словима.

Сасвим је сигурно да се у будућности отварају нове могућности за велике успехе, као и нове облике сарадње. На нама је да их искористимо, а све у циљу што бољег напредовања наших ученика као и нас самих.

Свим ученицима, запосленима, родитељима и пријатељима школе честитам Дан школе са жељом да у будућем периоду остварујемо још бољу сарадњу.

СВЕЧАНО ОТВОРЕН ПРОДУЖЕНИ БОРАВАК

ЧОВЕК ПОСТАЈЕ НАЈБЛИЖИ СЕБИ КАДА ПОСТИГНЕ ОНАКВУ ОЗБИЉНОСТ КОЈУ ИМА ДЕТЕ ДОК СЕ ИГРА

Хераклит

Деца и детињство су важни за развој човечанства. Од деце треба учити како се размишља и несебично пружа љубав, како се ствара истина, а како негује искреност.

Магична моћ детета да свет гледа кроз призму игре, радости и усхићења позива све који воле децу да се њима баве с љубављу и поштовањем. Запослени учитељи и наставници у нашој школи несебично сваког дана обављају овај задатак и то са великим успехом.

А од септембра ове школске године у нашој школи је још гласнији дечији смех који допире из учионице ПРОДУЖЕНОГ БОРАВКА. Фину равнотежу између учења, дружења и радости проналазимо у новом облику образовно - васпитног рада, те се наши најмлађи осећају пријатно, заштићено и уважено.

У циљу пружања помоћи запосленима и преангажованим родитељима, ОШ " Ђура Јакшић" пружа могућност продуженог боравка деце у школи у ваннаставном времену. Показао се корисним јер деца нису након наставе препуштена сама себи, у друштву су вршњака, имају редован оброк, а простор у којем бораве је пријатан и прилагођен њиховом узрасту и потребама. Намењен је ученицима I и II разреда као посебан облик образовно-

васпитног рада који подразумева самосталну израду домаћих задатака и разноврсне активности у оквиру слободног времена.

Важно нам је да у сваком детету негујемо индивидуалност и особине које га чине посебним и другачијим, те се организују активности у складу са интересовањима, жељама и потребама ученика. Ученици у продуженом боравку, организовано и плански, уз стручно-педагошку помоћ

и сарадњу са учитељицом, утврђују, продубљују, примењују и усвајају нова знања, вештине и навике. Време се проводи у измиривању школских обавеза, игри, одмору.

По измирењу школских обавеза, слободне активности осмишљене су према индивидуалним афинитетима сваког детета. Имају забавни и стваралачки карактер. Обухватају разноврсне ликовне, музичке, драмске радионице, организовање такмичења, приредби, математичких и других игара.

Слободно време обухвата оне активности које ће предлагати ученици и ту је посебан акценат на њиховој социјализацији. У слободном времену ученици ће цртати, причати о томе шта воле а шта не воле, о другарству, школи, о својим жељама, страховима... Учиће да помажу једни другима, да слушају једни друге, да сузбију егоцентризам који се све чешће јавља код деце овог узраста. Развијаће спортски дух у школском дворишту и фискултурној сали, ослушкиваће природу у шетњама. Продужени боравак у нашој школи одвија се у две смене. Прва смена од 07.00 до 13.30 часова, а друга од 11:30 до 17:00 часова. За реализацију овог програма у школи је посебно опремљен и адаптиран простор за ту намену.

Продужени боравак је наш мали кутак пун игре, песме, дружења и вршњачког учења. Мала и топла заједница дечијег смеха и граје која свој чаробни прах среће разноси кроз ходнике целе школе и од ње ствара бајку у којој су сва чуда могућа.

Припремила:
Ивана Јовчић

ИНТЕРВЈУИ

УЗ ЧИТАЊЕ СЕ РАСТЕ

Можете ли нам рећи нешто о себи:
Библиотекар сам дужи низ година. Деца ме зову чика Слава. Радим и градској библиотеци:"Вићентије Ракић" на дечјем одељењу.

Како сте се определили за овај позив?
Одувек сам показивао интересовање за књигу. Моја мајка је радила као помоћни службеник у библиотеци. Одрастао сам у овој установи листајући а потом и читајући прве књиге. На наговор библиотекара одлучио сам да упишем средњу библиотекарску школу у Београду. Школа је имала два смера: библиотекарски и смер за књижничара. Ја сам завршио овај други. То је била нова средина за мене, велики град који је нудио пуно могућности. Свидео ми се позив библиотекара и то је једноставно била моја жеља.

Који жанр волите да читате?
Радећи на дечијем одељењу највише сам упућен на књиге за најмлађе.
Које књиге читају основци?
Све зависи од узраста. Делимо их на предшколски узраст, ниже и више разреде основне школе. Најактивнији су ученици од првог до четрвтог разреда и савеснији су. Највише се чита лектира али и књиге о мистеријама, енциклопедије, стрипови...

Које књиге бисте Ви препоручили?
Зависи од узраста. Приликом одабира књиге мора се водити рачуна о узрасту детета, потом да књига буде лагана, занимљива и не превише обимна. За предшколце су најбоље књиге које садрже доста илустрација, са мање текста. За старије ученике препоручио бих књиге које говоре о пријатељству, догодовштинама које се тинејцерима дешавају... Препоручио бих књигу Сузане Танеро, Страх од књиге, уз помоћ које ће открити како је дечак главни јунак превазишао страх од читања.

Да ли сећате ваше омиљене књиге из детињства?
Наравно. Као основац волео сам да читам "Доживљаје Хаклбери Фина" и Чича Томину колибу, а већ као средњошколац Чича Гориа. Ипак треба имати на уму чињеницу да у време моје младости није било пуно књига а ни пуно идавача за млађи узраст.

Шта тренутно читате?
Највише читам новине. Али често читам приказе и на тај начин могу себи одабрати књигу за читање.

Можете ли да поделите са читаоцима неку анегдоту.
Било их је пуно. Али сећам се једног дечака који је често долазио на одељење. Увек је гледао приручнике али их никада није узимао. Једном сам приметио да је дечак книгу сакрио у јакни.
Када сам му указао на то и попричао са њим, дознао сам да је он књиге узимао и носио кући без задужења на чланској карти. Након разговора вратио је све књиге.

Који савет бисте дали родитељима да подстакну децу на читање?
Родитељи су узор својој деци. Родитељи који су као деца читали пренели су то и на своју децу. Многи су успели да својој деци усаде љубав према књизи, развили су жељу за читањем као и бригу о књигама. Наш најмлађи члан библиотеке јесте девојчица од месец дана коју је мама учланила јер је приметила да док јој чита беба се боље осећа. Живимо у свету модерне технологије али мој савет је да родитељи читају својој деци што више, да их упуте и магични свет књиге и наравно да их доведу у библиотеку где ћемо покушати да увек за њих да нађемо неку лепу и занимљиву књигу.

Интервју урадили:
Кристина Богдановић 6/1
Данило Аранђеловић 6/1
Никола Перић 6/1
Лана Марковић 6/1

ПРАВЕ РЕДНОСТИ СЕ ПРЕПОЗНАЈУ

Светислав Глигоријевић
Наш домар у пензији

Сећам се свог почетка ...
У овој школи почео сам да радим 2007. па све до 2019. године. Сваки почетак је тежак, па тако и овај јер сам радио у државним фирмама где је посао био другачији везан више за одрасле особе.
Некада је било тешко...
Грејање је било најзахтевније. Школа се грејала на лож уље и то је захтевало опрезност у раду. Точило се у помоћне цистерне, а одатле у котлове па је све то захтевало моју велику одговорност и прецизност у раду. Од 2010. године је почео са радом нови котао на гас и што је подразумевало нове обуке и семинаре које сам морао да похађам.
Мој радни дан је изгледао овако...
На радно место сам стизао мало пре 6 сати, палио котлове и дежурао поред њих све док не постигну одређену температуру. У току дана сам завршавао поправке струје, воде, инвентара и свега што је било потребно. Водио сам бригу и о понашању деце за време одмора, као и њиховој безбедности. Важио сам за „строгог домара" ,али сам се трудио да будем правичан и пун размевања за све проблеме деце. Први сам отварао врата школе и био последњи који их затвара и то ми је дало осећај домаћина који брини о једној великој породици. (смех)
Лепи тренуци...
Иако су радни дани били повремено напорни, пуно лепих тренутака сам понео са собом. Посебно бих истакао одличну сарадњу са колегама и колегиницама и целиМ наставним особљем. Било је смеха, шале, али и неспоразума које смо брзо превазилазили. Дружења,песма и игра на свим школским прославама су такође нешто што је чинило лепу страну рада у овој школи и радо ћу их се сећати. Очекујем позив и за овогодишњу прославу Дана школе .. (смех)
Након скоро пола године проведених у пензији ...
Радо одлазим на пецење и бавим се пчеларством које је увек било моја велика љубав.
Такође, сада имам више времена за своју породицу. Занимање домара заменио сам највећом животном улогом деке који је увек спреман да своје слобоно време проведе поред својих унука.
Мој савет онима који и даље раде у школи... Време које је прошло сматрам једним великим искуством. Све саветујем да буди предани своме послу, да се што више друже и поштују међусобно, јер се оно што је лепо највише памти.
Без тога нема ни успешног рада, а ни успешног колектива коме сматрам да сам припадао.
Желим свима добро здравље и срећан Дан школе.

Интервју водиле
Зорица Давидовић
Јасмина Савић

ПАРТНЕРИ У ОБРАЗОВАЊУ

Позориште, као упориште културних догађаја, представља једну од најузвишенијих установа. Недовољно је да ученици посећују само представе на редовном репертоару већ је потребно организовати низ актиности како би се позориште приближило образовању. На пример едукација кроз радионице које би смислили и са ученицима реализовали глумци уз сарадњу са заинтересованим наставницима, приближавању позоришта школи допринеле би и неформалне посете глумаца који би разговарали са ученицима о свом послу како се драмска уметност не би сматрала одвојеним пољем знања и умећа од општег образовања.

Можда треба размишљати и на тему увођења драмског образовања кроз изборни предмет или секције, на тај начин би и позориште и образовање мењали свест о себи. Позориште треба да разбије слику која доминира о њему, слику елитне уметности, како би се отворило према свима и повећало видљивост. У циљу побољшања проширивања и унапређења сарадње са школама позориште прихвата све предлоге који се крећу у овом смеру.

За сада Позориште "Параћин" са школама остварује сарадњу кроз њихове свечане академије поводом прославе дана школе и кроз организацију фестивала дечијих сцена где школе представљају себе у категорији нижих и виших разреда, и евентуална групна посета ученика некој од понуђених дечијих представа.

За крај, ученицима Ваше и моје школе цитирао бих Станиславског: "Сцена то је истина, оно у шта искрено верује глумац, чак и јавна лаж у позоришту мора постати истином да би била уметност".

С'поштовањем
директор Позоришта "Параћин"
дипл.акад.вајар Марко Шћепановић

ИНТЕРВЈУ СА ДИРЕКТОРИМАПОЗОРИШТА И СПОРТСКО-РЕКРЕАТИВНОГ ЦЕНТРА

Партнери у образовању
Милорад Видовић, директор Спортског центра „7.јули"

1. Колико дуго траје сарадња наших установа?
Спортски центар дуги низ година сарађује са свим основним и средњим школама наше општине. Практично, наша сарадња са школама датира од самог оснивања Хале спортова 1977. год. и базена 1979.год. Одувек је циљ да Хала спортова окупи што више младих на једном месту.

2. Набројите најважније активности у нашој сарадњи.
Традиционално Хала спортова уступа свој простор за Мини-Тини фестивал у коме сваке године учествују и ученици ваше школе. Поред тога, наши базени доступни су за часове пливања у оквиру часова изабраног спорта. Свакодневно се на нашим теренима и базенима окупља велики број деце који тренирају кошарку, фудбал, пливање и друге спортове. Спортски центар је годинама уназад домаћин многим школским и општинским спортским такмичењима. Занимљиво је да је у мају месецу у вашој школи одржано републичко такмичење из Техничког и информатичког образовања и технологије, у коме је један сегмент такмичења, аутомоделарство одржано у нашој Хали.

3. Који догађај је представљао до сада највећи изазов за Вас?
То је свакако Државно првенство у кошарци 2018.год. у конкуренцији основних и средњих школа које је одржано у нашој Хали спортова. Поносни смо на наше екипе које су након неколико дана такмичења у конкуренцији пионира освојили 3.место, а у конкуренцији омладинки 1.место.

4. На који начин Спортско рекреативни центар окупља различите генерације?
Највише корисника је у малим клубовима који у категоријама јуниора, сениора, пионира, кадета наш простор користе за тренирање кошарке, каратеа, пливања и других спортова. Спортски центар брине и о својим најстаријим корисницима и нуди потпуно бесплатне термине за рекреацију.

5. Да ли сматрате да се деца у нашој општини у довољној мери баве спортом?
Да, сматрам да се баве. Наиме, ми смо неколико година заредом, почев од 2006. спровели тестирање моторичких способности код ученика од 1. до 4. разреда основне школе. Овим тестирањем обухватили смо између 2000 и 2500 ученика. Циљ тестирања био је да укажемо деци за који спорт показују таленат, односно у ком ће спорту дати најбоље резултате. Многи наши клубови су изузетно добро организовани и деца им радо приступају и редовно тренирају.

6. Које могућности пружа Спортски центар за квалитетно провођење слободног времена?
Људи користе наш простор за рекреацију најчешће у вечерњим часовима када имају највише слободног времена. Најчешћи облик рекреације је пливање. Неретко нам долазе родитељи са децом који заједно проводе слободне сате у куглани или другим видовима рекреације.

7. Шта сматрате својим највећим професионалним успехом до сада?
Поносан сам реконструкцију објекта Спортског центра који је започет 2000. год. Уредили смо објекат и подигли ниво рада на највиши ниво. Драго нам је када добијамо похвале из других градова и општина. Јасно је да је ниво услуге који пружамо један од највиших у нашој земљи.

Интервју урадила
Ивана Јовчић

ШКОЛА МЕСТО ЗА РАД И РАДОСТ

Међународни дечији карневал

МИНИ-ТИНИ ФЕСТ

Баш је лепа вест, стигао Мини — Тини фест!!!!
1. место: Лена Марковић, ученица 7. разр. у Тини категорији
2. место: Матеја Дашић, ученик 4/1 разр. у Мини категорији.
Браво,децо! Поносни смо на вас!

СВЕЧАНИ ПРИЈЕМ ПРВАКА

НАШИ ЂАЦИ НА ЂАЧКОЈ ЛИКОВНОЈ КОЛОНИЈИ

Октобар је месец правилне исхране
16.октобар, Светски дан здраве хране

Обележили смо Дечију недељу

Обележавању јубилеја помен палим борцима наше општине

Посета Клубу пензионера у оквиру Дечије недеље

ИЗ НАШИХ УЧИОНИЦА

ЛИКОВНА РАДИОНИЦА
"Склупчао се мали јеж, па сад мирно спава"

БАРОКНА БАЈКА
Учење ван учионице

Тематски дан
КОРИСТИ ПАМЕТАН ТЕЛЕФОН ПАМЕТНО

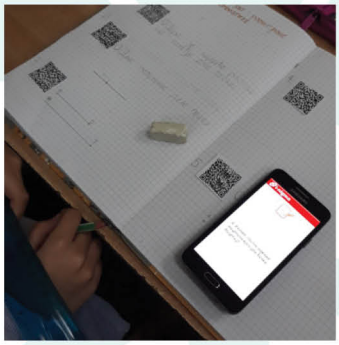

Национално такмичење
"Мислиша"

Наши ученици у Трешњевици, учесници првог круга за избор на "ЂАЧКУ ЛИКОВНУ КОЛОНИЈУ" на Грзи.

Ђачки парламент ОШ " Ђура Јакшић", уз помоћ наставнице Виолете Цветковић, организовао је квиз о екологији поводом Дана шума и Дана заштите вода

Актив природних наука је организовао Сајам науке

У ЗДРАВОМ ТЕЛУ ЗДРАВ ДУХ

ЕДУКАЦИЈА УЧЕНИКА НА ТЕМУ ЗДРАВЕ ИСХРАНЕ

Светски дан здраве хране, 16. октобар

РАДИОНИЦА СА РОДИТЕЉИМА ЈЕДЕМ ЗДРАВО-РАСТЕМ ПРАВО

ОБЕЛЕЖИЛИ СМО МЕЂУНАРОДНИ ДАН ПЕШАЧЕЊА

ОБЕЛЕЖИЛИ СМО ДЕЧИЈУ НЕДЕЉУ, 11.ОКТОБАР

ТЕМАТСКА НЕДЕЉА ЗДРАВА ХРАНА ЗА ДЕТИЊСТВО БЕЗ МАНА

ПРОЈЕКАТ ЗДРАВО РАСТИМО

СТОПАМА ПЕРТУШКЕ ОБЛАСТИ

...” И овај камен земље Србије...”

Географски регион дефинисан сливовима река, Раванице и Црнице са њиховим развођем на северу и истоку, реком Великом Моравом на западу и Јовановачком реком на југу, од средине 14. века, па све до краја 18. века познат је по општем имену ПЕТРУС. Током векова овај назив се трансформише у разне облике имена али увек са истом основом: Пустош Петрус , Петрус ; предели петрушки, петрушка област; петрушка власт; она Пустош,Петрус (као предео); Петрус (као град); Петрушка нахија Петрус дистрикт.

Име Петрус може водити порекло од грчке речи ПЕТРОС,што значи камен и адекватно је имену означеног региона , кршевитог и препуног разних облика стења и посебних формација стеновитих громада. У целој области можда је најупечатљивија Крстата стена на источном делу утврђења Петрус која је видљива са свих страна и изгледа као да није део целине, већ да ју је неко спустио на то место. Горња област садржи пределе богате кањонима, клисурама, врлетним висовима и заравнима у средњим и горњим токовима река Црнице, Грзе, Раванице. Црница се јавља као окосница региона и у последњем делу тока излазећи из главичке клисуре улази у равничарски део петрушке области где прилази десној обали Велике Мораве и увире у њу.

Сама област је још од стварања прве српске државе имала важну стратешку улогу. Зато што је на раскрсници великих путева.

Она је на самом Моравском путу, некадашњи (Виа Милитарис). Моравски пут почиње да се зове ,после пропасти римске државе, по реци Морави, словенизираном имену реке Маргус. И до данас као и тада представља важну везу Средње Европе са Истоком.

Зато је и Немањићима било важно да овладају овом облашћу , јер ако се зна, да су северно од Равног биле угарске земље, на истоку Бугарска, а јужно Византија, разумљиво је да је петрушка област била на тромеђи интереса. Зато је ту била граница “међа отаџбине” у првим годинама постојања српске државе. Тек за време Милутина и Душана земље се шире ка Подунављу да би касније, за време постојања Моравске Србије, петрушка област са Паракиновим бродом- прелазом (данашњим Параћином) поново на истоку Мораве постало једино подручје српске припадности.

На том простору се налазила погранична (крајишка) област средњовековне Србије коју је средином14. века цар Душан доделио на управу жупану Вукославу и његовим синовима Црепу и Држману. И кнез Лазар овим властелинима потврђује управу над Петрушом . Као крајишки властелин, Црепје25. децембра 1380-1381. године са својим суседом Витомиром, потукао Османлије на реци Дубравници код Параћина. Иако је у питању вероватно био само јачи османски пљачкашки одред, битка на Дубравници представља први већи сукоб Срба са Османлијама након маричке битке 1371. године. Његово учешће у каснијим окршајима (код Плочника и на Косову), се не помиње у историјским изворима.

Поред оца Вукослава и брата Држмана, који се касније замонашио под именом Дионисије, познато је да је Црепимао сина познатог под монашким именом Венедикт (кир Венедикт Црепови) који је имао ћерку, монахињу Анисију умрлу 1426/1427. године.

Црепје највероватније подигао манастир Сисојевац, а међу његовим прилозима се помињу дарови светогорским манастирима Лавре Светог Атанасија и Великој Лаври, којој је 1375/1376. године поклонио села Мутницу Горњу, Петру Горњу и трг Паракинов Брод(данашњи Параћин).

За време кнеза Лазара и крајишког војводе Црепа петрушка област доживљава именовање МАЛОМ СВЕТОМ ГОРОМ.

Постојање српске државе уско је везано за постојање и Православне Цркве на овим просторима. Данашњи поглед на петрушку област и све богомоље и остале црквене грађевине а (има их око 57 и то само са видљивим архитектонским остацима) производ су активног и плодоносног црквеног и верског живота и властеле и себара. У петрушкој области захваљујући археолозима и писаним изворима видимо да су се цркве и манастири градили још од 4. века.

Манастир Раваница код Сења, манастир Свете Петке код Извора, манастри Богородице код Лешја, манастир Намасија код забреге, Манастир Сисојевац у Сисевцу као активне и обновљене цркве сведоче о епохи “да се знаде да смо царевали” јер својом архитектуром носе градњу старе”немањићке” рашке школе али су и пионири новога правца градње цркава “моравске школе”.

Бројне врлети, кањони, клисуре, пећине које красе петрушку област, као и наклоњеност владара ка монаштву учинили су да Петрус , односно петрушка пустиња постане духовни центар и општежитељног и пустињачког живота. Боравак св Саве на Синајском полуострву Тесна повезаност са Хиландаром на светој Гори као и са осталим манастирима Свете Горе, потврђена бројним повељама и Стефана затим Првовенчаног и Милутина и Драгутина краљева, Цара Душана, Кнеза Лазара кнегиње Милице, као и деспота Стефана, неговали су један покрет у монаштву познат као исихазам који су највише заступали Синаити. Исихастичка пракса започиње покајањем и подвизима за очишћење душе и тела од страсти, а наставља се непрестаним упражњавањем унутрашње молитве срца. Плод таквог подвига је виђење божанске светлости, попут апостолског на гори Тавор приликом Исусовог Преображења. Исихазам није само дело подвига, већ је и потпуно окретање човековој унутрашњости сједињено са пунотом црквеног живота и неопходношћу узимања Светих Тајни.

Главни носиоци исихастичког искуства били су, у вековима процвата,Симеон Нови Богослов (10-11. в.),Григорије Синаит (13-14. в.) и Григорије Палама (14. в.), са већим бројем следбеника у свим православним народима. У средњовековној Србији су многи монаси исихасти живели у већем броју манастира Србије подигнутих од Лазаревића и Бранковића. Синаити у средњовековној Србији су посебна група духовника, чије име се везује, посредно или непосредно, за Синајску гору, где се Мојсије срео са Богом, која је још из периода Светог Саве успоставила везе православног Истока са српским земљама.Путујући у Свету гору, Свети Сава је у њој градио и даривао манастире, па су се ове духовне везе наставиле и касније, нарочито током владавине кнеза Лазара, деспота Стефана Лазаревића и Ђурђа Бранковића. Српски монаси одлазили су у Палестину, али је далеко већи број монаха синаита преко Свете горе долазио у Србију. Синаити који су били ризнице знања, што због читања многобројне литературе, што због личних дела упућених јавности, одиграли су значајну улогу у ширењу не само духовности већ и знања на простор средњовековне Србије.

Српска црква, у знак почасти према овим духовницима и њиховом делу — стилу живота и духом изузетној вери и самопожртвовања, а истовремено скривеног молитвеног живљења, које се дубоко урезао у народно памћење, прославља синаите 19. маја. Од Срба монаха који су стално или привремено боравили на Синају и тиме стекли право на назив „синаита”, до данас је остало сачувано мало имена. Међу тим именима је сачувано и неколико имена преписивача синаита словенског (српског) порекла, који су се због свог усамљеничког начина живота, бавили интензивно, не само читањем него и писањем и преписивањем књига.

Бројни манастири у Моравској Србији и пустињска места и данас чувају њихове мошти и света предања о њима. Због боравка на скривеним местима и у смиреном начину живљења многима од њих не знамо не само порекло него ни име.

Тако да када прочитамо говор кнеза Лазара из народне песме :” ... Земаљско је за малена царство, а небеско одсад и до вијека”..., када се замислимо над њиговом о. Тадеја “Какве су ти мисли, такав ти је живот”,видимо одјеке исихазма који је негован и који је толико потребан данашњем човеку уморном од спољних немира и жељном унутрашњег спокоја.

Када су се и структуре саме хришћанске васељене пољуљале, појавили су се ови носиоци у пустињи процветалог оптимизма, и са својим пустињским есхатоном, са својим непролазним Царством небеским, открили христолошку потку историје и непролазни смисао свега што се у њој збива. Њихово присуство и трагични историјски догађаји допринели су да Српски народ духовно сазри, кроз мучеништво, и склопи свој „косовски завет” с Богом; завет у коме му је био у прошлости спас, али који је за њега постао и остао и - путоказ будућности.

Приредио:
Протојереј Братислав Ђорђевић

ПОНОС НАШЕ ШКОЛЕ

Савез за школски спорт општине Параћин доделио је спортске награде за школску 2018. годину.
Најбољи међу најмлађим спортистима у категорији полетарци проглашен је Урош Миловић,ученик 3/3. Овај наш млади пливач, који је и у многим другим школским активностима веома успешан, освојио је 1. место на Републичком такмичењу у делфин категорији. Браво, дечаче, настави тако!

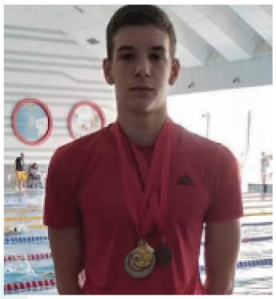

Наш ученик Ђорђе Бојојевић освојио је прво место на Окружном и друго место на Републичком такмичењу у пливању.

Освојеном 1.месту на окружном првенству у рукомету,одржаном данас у Деспотовцу

Учесници на такмичењу из математике

Рукометаши

Такмичари из физике

Гимнастичари

Одбојкаши

МАЛЕ ОЛИМПИЈСКЕ ИГРЕ

Окружно такмичење из историје

Учесници на такмичењу
из математике

Такмичари из биологије

Крос РТС-а

ПОНОСНИ НА НАШЕ ТАКМИЧАРЕ

Наша школа, традиционално , постиже на такмичењима завидне резултате, наши такмичари су доказали да се упорним радом могу постићи резултати којима се диче, а наставници нису штедели знање и време да заједно дођу до освојених резултата. Поносни смо на успехе наших ђака и њиховим освојеним резултатима на републичким такмичењима.

НАЈБОЉИ МЕЂУ НАЈБОЉИМА - НОСИОЦИ ВУКОВЕ ДИПЛОМЕ

ПРОСЛАВИЛИ СМО ШКОЛСКУ СЛАВУ СВЕТОГ САВУ

Благодарна Србијо, Пуна си љубави. Према своме пастиру. Светитељу Сави.
Цело Српство слави славу. Свога оца Светог Саву.

ПСИХОЛОГ ИМА РЕЧ

ПРИЈАТЕЉСТВО

Шта је пријатељство?

Пријатељства су важне везе које имамо са другим људима кроз цео наш животни век. Неке од важних карактеристика пријатељства су:

- Пријатељство представља везу између двоје људи.
- Пријатељство подразумева узајамну емотивну везу између двоје људи, односно имамо нека пријатна осећања према особи која нам је пријатељ.
- Ова веза је добровољна, што значи да нисмо у обавези да будемо некоме пријатељи, већ само ако то желимо.
- У вези какво је пријатељство смо увек једнаки у односу, за разлику од на пример везе између родитеља и детета.
- Пријатељство увек подразумева прављење друштва једно другом, пружање подршке и заједничко учествовање у разним активностима.

Како настаје пријатељство?

Пријатељства настају временом, развијају се, а понекад и прекидају. У почетку се упознајемо са другом особом, и од познаника постајемо пријатељи. Другу особу упознајемо кроз различите заједничке активности, разговором, игром, заједничким учењем и слично. И одрасли и деца углавном постају пријатељи са особама које су им сличне. Сличност у понашању и у омиљеним активностима је посебно важна у периоду средњег детињства у коме сте сада ви. Зашто? Када смо са неким слични лакше нам је да одржавамо пријатељство јер имамо слична интересовања, ставове, вредности, волимо сличне активности. Можемо слободно рећи да изрека: „Супротности се привлаче" није тачна. Ако желимо да нам пријатељство потраје, морамо да се потрудимо. Није довољно да са неким само постанемо пријатељи. Потребно је да стално радимо ствари заједно, да делимо наша интересовања, тајне, имамо неке заједничке забавне и слободне активности, дајемо једно другом савете и пружамо подршку. Осим што делимо различита уживања и пријатности са пријатељем, за што боље пријатељство важно је и да умемо на добар начин да решавамо конфликте односно несугласице које се обавезно јављају у сваком пријатељству. Конфликта најмање има у периоду упознавања и развијања пријатељства, а све више како веза између пријатеља постане јача. Штавише, показало се да конфликти могу да још више ојачају наша пријатељства. Како је то могуће? Зато што током решавања несугласице ми себе још више откривамо, показујемо своје слабости и успешно преговарање око неслагања може да појача поверење које постоји између пријатеља.

Понекад се, нажалост, нека пријатељства прекидају. То се дешава из разних разлога. Некада се то деси јер се неко одселио, а некада пријатељи не могу да реше неко велико неслагање између себе. Некада се то дешава постепено, пријатељи све мање времена проводе заједно или осећају све мање подршке са друге стране.

Зашто је важно развијати и неговати пријатељства?

Када имамо пријатеље, много се боље уклапамо у нашу средину и имамо подршку када нам је потребно. Када имамо подршку пријатеља срећнији смо и задовољнији својим животом, лакше се суочавамо са проблемима које имамо, а показало се да смо и физички здравији. За нас и наше прилагођавање је важно да имамо макар једног пријатеља. Осим од наших родитеља, наставника и других одраслих, и од пријатеља можемо много научити о прихватљивом понашању у друштву. Наши пријатељи утичу на то како ми видимо неке ствари у животу, какви су нам планови за будућност, како гледамо на школу и учење, која су то опасна понашања и слично. На тај начин временом постајемо све сличнији својим пријатељима. Међутим, морамо пазити и на то ко је наш пријатељ. Ако је то особа која се не понаша у складу са правилима, насилна је, малтретира друге врло лако се може десити да под утицајем таквог пријатеља и ми постанемо такви. Зато је важно пажљиво бирати пријатеље.

Неколико савета за стицање више пријатељстава:

- Појавите се. Искористите прилике које вам се пружају, будите на местима где има пуно вршњака и где можете да упознате нове пријатеље. Наравно, ви већ увелико користите друштвене мреже и имате много фејсбук пријатеља, али прави пријатељи се стичу уживо.
- Укључите се у неку групу, групу вршњака са истим интересовањима, хобијима, активностима, то може бити и нека секција у школи, вршњачки тим...
- Направите групу. Направите сами групу која би окупљала вршњаке који имају нешто заједничко са вама, то може бити читалачки клуб, клуб бављења неким хобијем. Замолите одрасле да вам помогну у томе.
- Говорите лепе ствари о другим људима, делите комплименте, будите љубазни.
- Будите насмејани, а не намргођени. Другим вршњацима ћете тако бити симпатичнији.
- Упознајте се са „пријатељима пријатеља".
- Пажљиво слушајте друге и трагајте за оним што вам је заједничко.
- Трудите се да одржавате своја постојећа пријатељства, одвојите време за старе пријатеље.

Да закључимо, пријатељства су јако важна, када имамо пријатеље срећнији смо и здравији. Пријатељи су особе које ће на помоћи у невољи, саслушати нас када желимо да се пожалимо, дати нам савет када не знамо шта да радимо. Пријатељи су зато наше богатство, које треба да чувамо и увећавамо.

Наталија Милојевић Трифуновић,
психолог

СТРУКА ИМА РЕЧ

ЋИРИЛИЦА

Језик је основа националног бића народа, национално писмо је основа националне културе. Српско национално писмо је Ћирилица. Њоме су Срби дуже од осам векова стварали своју културу европског нивоа. Захваљујући Вуковој реформи, ћирилица је једно од најсавршенијих писама, сасвим фонетско – сваки глас има свој знак , и то један, без комбиновања слова , као што је у три случаја у латиници : lj, nj, dž.

Срби имају заблуду да је њихово писмо примитивно , да са њим не могу у Европу , а у Европу су давно ушли управо са ћирилицом. Ћирилица није само српско писмо, а и да јесте могли бисмо се угледати на Грке, који имају јединствено писмо , али га доследно чувају, и то им није сметало да уђу у Европску заједницу. Ћирилицом пише низ словенских народа који броје на стотине милиона становника, и ћирилица је светски алфабет.

На крају, ни то није безначајно, ћирилица је прва отишла у космос. Зато сваки Србин треба да пише својим националним писмом, као што сваки Хрват и Словенац пишу само латиницом. Латиницу као друго писмо , Срби су прихватили почетком прошлог века заједно са идејом Југословенства у знак отворености према латиничној браћи. Српска престоница постала је готово сасвим латиничка. Укоренило се мишљење да су Срби двоазбучан народ , што није тачно, нема двоазбучних народа. Додуше, одређена двоазбучност је постојала у условима српсо-хрватског језичког заједништва , и то, опет, само код Срба. По Међународном информационом систему за културни и научни развој , кога се придржавају све чланице УНЕСКО – а , све књиге штампане латиницом , макар оне биле српских аутора , сврставају се у неку другу културу, а не у Српску , јер од 1994. године не постоји одредница „српски језик - латиница“ .
Зато Срби треба да пишу својим писмом, ћирилицом, а треба да знају и латиницу, како би им била доступна многа дела културе и науке која су у минулом веку штампана латиницом , али и због суживота са својим латиничким суседима , који би , такође, требало да знају и ћирилицу.

Наставник предметне наставе
Драгана Стањевић

ЛЕПОТА СТВАРА ЛЕПОТУ

Уметност почиње тамо где почиње нијанса`` - рекао је сликар Брујулов. Креативна и стваралачка настава је једна нова нијанса у којој настава постаје уметност,а наставник уметник свог заната.У том промишљеном процесу стварања нових комбинација,наставник настоји да у обичним стварима тражи необичност код ученика,да развија богат емоционални доживљај-узбуђ ење,немир,стрепњу,надахнуће,ведро расположење,радост и усхићење због стицања нових сазнања.

Нама свима засигурно треба лепоте.Осећање лепоте је мост који води до доброте.Лепоту треба тражити у књизи,у песми,у гимнастици,у природи,у свакодневним стварима.Човечанство се од вајкада васпитавало најпре лепоти,па онда науком.
Да ли наше генерације излазе из школе спремне да осете и пронађу лепоту око себе?!

Некасвима(наставницима,родитељи ма)први и пажње вредан задатак буде да учимо наше ђаке стваралаштву, а то значи да подстичемо код њих свакодневни и плански рад, да пробудимо способност посматрања од панораме до детаља, да прате изглед свега што их окружује, да уочавају и бележе речи и изразе, да ослушкују себе-својарасположења,размишљања, осећања.
Један од наших највећих задатака да у васпитању и образовању за живот и рад развијамо љубав према књизи код наших ђака, јер добра књига има велику моћ – уноси лепоту и снагу у људски дух, буди радозналост ,учи да се воли свет, да се шири доброта и хуманост међу људима.

Нека мисија креативног наставника буде да ствара лепоту и код својих ђака стално подстиче доживљај лепоте из кога може да се покрене јака мисаона снага потребна за интелектуалне и стваралачке напоре.

Наставник разредне наставе
Снежана Ђокић

ШТА ЈЕ ТО КИЧ

Кич (нем. Kitsch) је нисковредно стваралаштво са уметничким претензијама и циљем доступности што ширем кругу људи. Најчешће повлађује неразвијеном укусу и извесним потребама људи које су на граници вредносне и моралне неприхватљивости, али са јаким емоционалним набојем. Ради заштите од негативног утицаја кича у свим сферама живота поједине земље прибегавају већем опорезивању или забрани дистрибуције таквих производа. Постоји неколико карактеристичних дефиниција кича и све оне описују кич као лошу појаву, као робу чији је једини циљ да се прода, а неке чак описују кич као лаж или слабост уметника и уопште људи. Највећи број аутора се слаже да је кич пратећа појава масовне културе, коју велики број социолога изједначава са културом најнижег нивоа називајући је вулгарном. Уколико би се кич посматрао у ширем смислу, он би се могао изједначити са масовном културом, али у ужем, он се односи само на уметност и представља снижавање њене вредности. Кич се разликује од уметности, али има неке сличности са њом.
Кич се може посматрати и као манипулација свим битним културним вредностима, којима осим уметности припадају и на пример, морал, наука и религија. На пример, многи часописи и новине често банализују научна достигнућа како би их приближили масовној публици. Религијски кич долази до изражаја на гробљима где се понекад граде некрополе попут викендица са телевизором, рачунаром и другим стварима. Међутим, кич може да има и позитивне ефекте, као уосталом и комплетна масовна култура. На пример, нека особа читајући чланак о психоанализи у ревијалној штампи може да се заинтересује да прочита озбиљнију литературу на ту тему или да гледајући филм, пожели да прочита оригинално уметничко дело по коме је филм сниман. Због тога се масовна култура посматра и као облик демократизације културе.

Извор
Wikipedia

ПОНОСНИ СМО НА...

У нашој школи се 17. И 18. Маја 2019. Године одржало 60. Јубиларно такмичење из Техничког и информатичког образовања и Технике и технологије. На такмичењу је учествовало 760 ученика и око 300 наставника из целе Републике.

Ученици наше школе постигли су запажене резултате:
-папирно моделарство : Аранђеловић Данило 5/1 и Иван Карапанџин 6/1 - 3.награда
-демонстрација и одбрана рада – изложба – Гордијан Павловић 8/3 – 2. награда
-аутомоделарство - Лазар Јошић 2. награда иМилош Дашић 3.награда
-авиомоделарство: Урош Симић – запажено учешће

Након успешно спроведеног такмичења орелистали смо и нашу Књигу утисака. Оно што је у њој ипак је вредно помена ... Поносни смо!

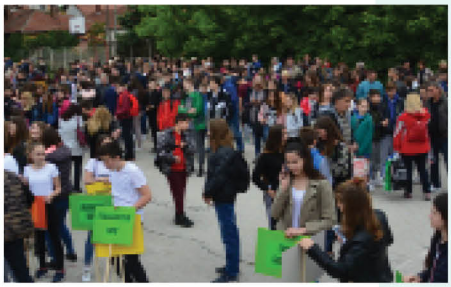

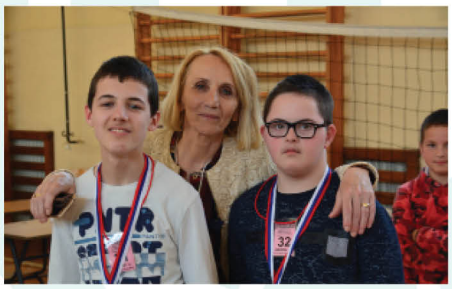

НАШИ УЧЕНИЦИ И ОВЕ ГОДИНЕ НА ФЕСТИВАЛУ "ВИТЕЗОВО ПРОЛЕЋЕ"

ФРАНКОФОНИЈА

Манифестација „Дани франкофоније" се одржава у част француског језика, слави се свуда у свету.Ове године у Јагодини, 5.марта, у обележавању ове манифестације узеле су учешће ученице наше школе Костић Андреа, Стојковић Јована, Јеремић Кристина и Шапић Марија. Оне су представљале наш град и нашу школу песмама „Le monde nous a appartiendra" и Le Sens de la Vie.

ЛИТЕРАРНИ И ЛИКОВНИ РАДОВИ

Параћин мој гард

На обали реке Црнице
лежи прелеп гарда
мили житељи му красе лице,
од памтивека па до сад.

Краси га мноштво лепота
од цркве,школа и споменика,
поносна на све из града свога
из угла једног ученика.

Крстовданске свечаности
и ђачки карневали,
спортска лета, сајмови;
мој град није мали!

Дани вина,празновања,
сваким даном радовања
граде мој волим те највише!

Сви су овде добро дошли
како кога пут нанесе
радост, срећу,успомене

Ана Милетић

Параћин мој град

Параћин мој град
шарен,леп сав.

Пуно цвећа и дрвећа,
споменика велика два
Параћин иам.

Параћин мој град у срцу
мом почасно место има,
као песто цар.

Ива Стаменковић

Параћин мој град

Не знам да ли зназе
причу једну стару,
о једном броду
и Паракину.

Паракине мили сине,
мол родни град
по теби носи име.

На друму Цариградском,
сместио се у котлине,
огрну планинама,
и увукао у тишину.

Живели су и пре мене овде,
неки дивни људи
растао је мој град са њима
и почео да се буди.

Правили су цркве, школе;
рађали су децу своју,
све давали за наш град,
гинули су и у боју!

Времена су давна прошла,
данас овде живим ЈА,
Где год да одем вратићу се,
само у Параћин ја!

Јана Мицкић

Параћин мој град

Кроз тихи шум првог ветра
у сну снева вазда пун,
праћен тишином црне ноћи,
то моја душа снева, сад.

Тихо у миру почива град живота
и светлости вазда пун,
и моје срце у сну тад,
заспало дрво, трава и жбун.

А јутром рано запева птица,
весело пробуди уснули чар,
па моје срце задрхти тад,
тога дивног јутра ведар чар,
мој град ми остави као са неба дар!

Теона Атанасковић

Параћин мој град

сијаш као шампион.
стакларски се димњак пуши,
а на траци тегла суши.
Тегле журе да се пуне и
зимницом да испуне.
Жагор деце радост пружа,
а школа им знање даје.
Журе сестри и лекару
да нов живот нам подари.
Параћин је град лепоте,
јер сав сија од доброте.

Лена Ивановић

НАШИ ЛИТЕРАРНИ И ЛИКОВНИ РАДОВИ

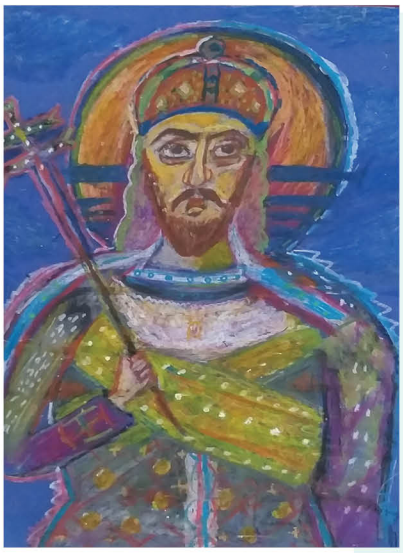

Стефан Ђорић

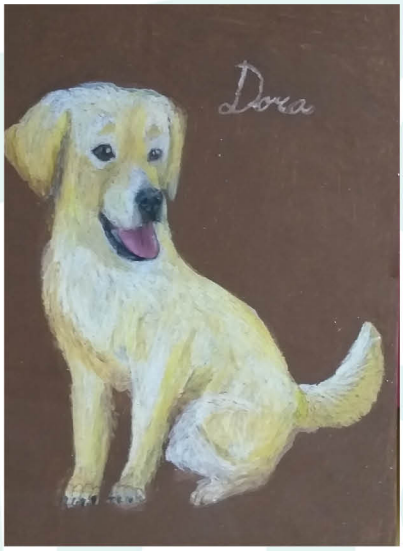

Елена Мелентијевић

Нађа Борисављевић

Емилија Вујачић

Лазар Тијанић

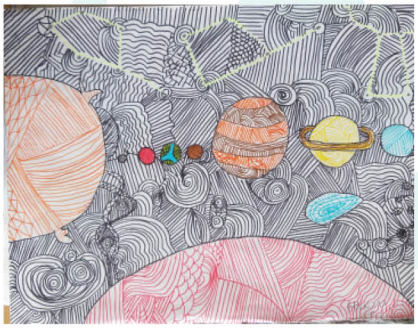

Никола Поповић

Дуња Савић

Нађа Борисављевић

МОЈА ПРВА ИЗЛОЖБА

Велики уметник никада не види ствари онаквима какве јесу. Кад би их видио таквима, више не би био уметник.

Винсент ван Гог

Радови наших талентованих ученица четвртог разреда Хане Илић и Дуње Савић

ДОЖИВЕЛИ СМО НА ЕКСУРЗИЈИ

Учитељијада - Охрид

Излет на Јастербац

РЕКРЕАТИВНА НАСТАВА

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ?

1. КАКО КОКА-КОЛА ЧУВА СВОЈ ЛЕГЕНДАРНИ ТАЈНИ РЕЦЕПТ?

Најпопуларније безалкохолно пиће на свету деценијама освежава људе широм планете. Тајни рецепт знају само две особе на свету и по правилнику компаније њима није дозвољено да истовремено путују истим авионом због ризика да у случају његовог пада рецепт буде заувек изгубљен.

2. КОЛИКО ОТПАДА ЗАВРШИ У ОКЕАНИМА?

Процењује се да сваке године у океанима заврши око 6 милијарди килограма отпада. Оно што посебно забрињава јесте податак да је већина тог отпада пластика. Подсетимо да је природи потребно између 500 и 1000 година да разгради један пластични предмет. Закључак је да океанима прети еколошка катастрофа.

3. ДА ПОСТОЈИ ШКОЛА ЗА ЧАРОБЊАКЕ?

Ова врста „вештине“ одувек је била примаљива људима из свих крајева света. После објављивања књига и филмова из серијала „Хари Потер“ чини се да је жеља за руковањем магијским вештинама постала раширенија него икада. То су сјајно искористили у пољском бајковитом замку Чоша где се нуде четвородневни курсеви вештичарења и чаробњаштва по чијем окончању добијате и званични сертификат. Да ли ћете после ове кратке и стручне обуке постати чаробњак, нисмо сигурни, али да је ово јединствена туристичка атракција, то јесмо.

4. У КОЈОЈ ЗЕМЉИ СУ МАЧКЕ ОБОЖАВАНЕ?

У Старом Египту мачке су практично сматране божанствима. Домаћа мачка позната као Мау била је симбол грациозности и сталожености и неретко је мумифицирана и сахрањивана поред људи. Убиство мачке, чак и случајно, кажњавано је смрћу.

5. ДА МОЋНИ ЗЕМЉОТРЕСИ МОГУ ДА СКРАТЕ ДУЖИНУ ДАНА НА ЗЕМЉИ?

Моћни земљотреси трајно скраћују дужину дана на нашој планети померајући њену осу ротације. Те промене су наравно неприметне и незнатне. Примера ради, земљотрес који је погодио Јапан 2011.године скратио је дан на Земљи за 1,8 микросекунди, а онај који је 2004. погодио Суматру за 6,8 микросекунди.

6. ДА ЈЕ ЈАБУКА ИСАКА ЊУТНА ЈОШ УВЕК ЖИВА?

Дрво јабуке које је инспирисало великог научника да оствари своје највеће научне домете старо је око 350 година и још увек је живо. Оно је сада заштићено и постало је прави споменик и сведок историје. Налази се у једној башти у Њутновом родном месту (Woolsthorpe Manor), у области Линколншир у Енглеској.

Уређивачки одбор:

Снежана Ђокић, Зоруца Давидовић, Јелена Блажевић, Јасмина Савић, Драгана Стањевић, Сања Јермић, Ивана Јовчић, Марија Стошић Митровић, Тијана Златковић.

Графичка обрада: Милан Симић

Прослава другарске вечери, генерација 2018/2019